

Fellinger Károly

FÁJDÍTÓ KONTÚR

Nyerges Gábor Ádámnak

A felejtés idomít, olyan virtuális képek
jelennek meg a szemed előtt, amiket szeretnél
nem megtörténtként megőrizni egy tág kirakatban;

a szembesítés konzervál, a félelem tisztára
glancolja a csizmát, a hóemberbe rejtett remény
elolvad, a hóemberrel együtt, így menekülve,

megkerülve a titok látszatát, a takarásban
lévő fal, ahova tükröt helyezett el a mester,
félreértésekre ad okot, üres látnivaló.

A sunyi titok bizonyíték hiányában vájkál,
tisztos sajtukukac a svájci sajt semlegességében.

Könyveken áll a tudás, mint lucaszéken a költő,
hogyan letörölje a könyvespolc tetejéről a port.

TEREPSZEMLE

Hommage a Sziveri János

Néhányan szemlét tartottunk
a gyakorlat előtt,
nem messze a lengyel–német határtól,
dimbes-dombos vidék,
juhok legelésztek,
volt, amelyik épp megellett,

nem zavartatták magukat,
úgy kezeltek bennünket, akár a
terelő kutyákat,

aztán a semmiből
ott termett egy elhagyatott, régi
szudéta katolikus templom,
amibe a bárányoknak
szabad bejárásuk volt,

a szobrokat már elhordattatták,
magukkal a szobrok szentjeivel.
Még látszott a falakon
a festmények nyoma,
Jézusé, aki maga az áldozati bárány,
akit körülvettek a kiválasztott juhok.

Ha villámlott, szakadt az eső,
ez lett a nyáj egyetlen menedéke,
a megszentelt hely, ami egykor
hívókkal volt tele
a misén.

A pásztor csak
szombat éjjel jött ki ide,
minden egyes alkalommal
elvitt magával egy fiatal,
jó bőrben lévő állatot,
az Isten bárányát,
vigyázva rá,
ha elvágja a torkát,
teljesen kifolyjon belőle a vére,
s nehogy megtörje csontjait.